

gjorde opmærksom på, at generalsekretæren allerede ved punkt 6 i den af 4. plenarforsamling vedtagne resolution nr. 362 af 22. oktober 1949 om plenarforsamlingens metoder og procedurer var bemyndiget til at foretage de fornødne undersøgelser og fremsætte passende forslag til forbedring af plenarforsamlingens og dens udvalgs metoder og fremgangsmåder. Under hensyn hertil foreslog Brasiliens repræsentant, at 5. udvalg skulle anbefale til forsamlingen, at det rejste spørgsmål optages på den foreløbige dagsorden for 7. plenarforsamling, samt at generalsekretæren i mellemtiden efter drøftelser med det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål samt med de faste delegationer skulle udarbejde en redegørelse med passende kommentarer og forslag om emnet, hvilken fremstilling da snarest skulle tilstilles medlemsstaternes regeringer til overvejelse.

Forslagsstillerne accepterede dette forslag og trak deres eget tilbage. Det godkendtes derefter af udvalget.

Spørgsmålet blev den 4. februar 1952 godkendt med 44 stemmer mod 6.

13. Udvalg vedrørende bidrag til de opgaver, der finansieres udenfor det almindelige budget.

5. plenarforsamling havde nedsat et særligt udvalg til forhandling med delegationerne om ydelse af bidrag til De Forenede Nationers hjælpeprogrammer for Korea og Palæstina*).

De Forenede Staters repræsentant i 5. udvalg fremhævede det betænkelige i, at De Forenede Nationers driftskapitalfond blev belastet med betydelige forskud i forbindelse med udgifter til ekstraordinære foranstaltninger som hjælpearbejdet i Korea og Palæstina, og fandt det ønskeligt fremtidigt at sikre sig, at regeringerne afgav tilsagn om og indbetalte deres frivillige bidrag til sær-

lige programmer så tidligt som muligt. Under hensyntagen til erfaringerne fra 1950 burde man sørge for at nedsætte et eventuelt forhandlingsudvalg i så god tid, at forhandlinger med delegationerne kunne påbegyndes på et tidligt tidspunkt under plenarforsamlingen. Formanden for forhandlingsudvalget af 1950 støttede denne tanke.

De amerikanske og britiske delegationer fremsatte derefter et forslag om, at forsamlingens præsident snarest muligt skulle nedsætte et sådant forhandlingsudvalg. Dette forslag vandt tilslutning hos adskillige andre delegationer; for at undgå visse betænkeligheder ændredes forslaget dog således, at der, inden udvalget kan give sig af med finansieringen af et bestemt program, kræves en særlig beslutning i hvert enkelt tilfælde.

Fra de 3 skandinaviske landes side udtaltes der betænkelighed ved at nedsætte et enkelt bidragsudvalg, der skulle tage sig både af humanitære, sociale og tekniske programmer, hvadenten det drejede sig om opgaver, der krævede øjeblikkelig løsning, eller om opgaver på længere sigt. Der kunne være grund til at lade udvalgets sammensætning variere efter de enkelte arbejdsopgaver.

Forslaget kom til behandling i plenarforsamlingen den 7. december 1951 sammen med regnskaberne for De Forenede Nationers hjælpearbejde i 1950. Den norske delegerede gjorde kort rede for grunden til de skandinaviske landes modvilje mod oprettelsen af udvalget.

Forslaget vedtoges med 40 stemmer mod 4, de fire nordiske landes, medens 7 afholdt sig fra at stemme.

Udvalget kom til at bestå af repræsentanter for Amerikas Forenede Stater, Canada, Frankrig, Libanon, Pakistan, Storbritannien og Uruguay.

*) .Se beretn. 5. saml. s. 11.